

Sygn. akt: I C 853/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Leszek Bil
Protokolant:	Sekr. Hubert Tomaszewski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 czerwca 2019 r. w S.

sprawy z powództwa J. C.

przeciwko A. A. z siedzibą w S. (Francja) działająca przez (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego A. A. z siedzibą w S. (Francja) działająca przez (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda J. C. kwotę 3.327,14 (trzy tysiące trzysta dwadzieścia siedem 14/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 24.07.2014 do 31.12.2015 r. i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1.01.2016 r. do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałej części,

III. koszty procesu wzajemnie znosi,

IV. nie obciąża stron kosztami sądowymi poniesionymi przez Skarb Państwa.

Sygn. akt IC 853/16

UZASADNIENIE

Powód J. C. wniósł o zasądzenie od pozwanego A. A. z siedzibą w S. (Francja) kwoty 11.000,- złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty, tytułem zadośćuczynienia za krzywdę a ponadto o zasądzenie kwoty 327,14 zł tytułem odszkodowania oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu żądania wskazał, że w dniu 6 maja 2014r. w K. doszło do zdarzenia komunikacyjnego, w trakcie którego kierująca pojazdem W. Z. nie ustąpiła pierwszeństwa przejazdu i uderzyła w tylne lewe drzwi pojazdu kierowanego przez powoda. Po około 3 godzinach od zdarzenia powód zaczął odczuwać ból w klatce piersiowej i kręgosłupie szyjnym . Udał się wówczas do pobliskiego Centrum Medycznego w P., gdzie dolegliwości zostały potwierdzone i zalecono powodowi leki przeciwbólowe i stosowanie kołnierza ortopedycznego. Następnego dnia powód zaczął odczuwać problem z utrzymaniem równowagi . W związku z wypadkiem pozostawał pod opieką neurologa i psychologa. Poniósł także szkodę w kwocie 327,14 zł, na co składają się koszty dojazdów do placówek medycznych w kwocie 224 zł oraz leki w kwocie 102,86 zł. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność z tytułu OC sprawcy szkody i wypłacił powodowi odszkodowanie za uszkodzony samochód, jednak odmówił uznania dalszych roszczeń.

Pozwany A. A. z siedzibą w S. działający przez oddział zagranicznego zakładu (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. Przyznał, że pojazd sprawcy kolizji był ubezpieczony w zakresie OC w pozwanym Towarzystwie (...). Zarzucił, że roszczenia powoda są bezzasadne, gdyż w wypadku nie doznał on żadnego urazu. Na miejsce wypadku nie wzywano pogotowia ani funkcjonariuszy policji. Podniósł, że jako ubezpieczyciel przeprowadził postępowanie likwidacyjne skutkujące odmową wypłaty jakichkolwiek kwot za rzekome urazy. U powoda nie występują żadne dolegliwości będące następstwem wypadku, natomiast powód leczył się w związku z poważnymi schorzeniami kardiologicznymi, przebył w przeszłości ostre zespoły wieńcowe, wielokrotną agnioplastykę tętnic wieńcowych oraz udar mózgu. Również powodowi nie należy się odszkodowanie, gdyż powód nie wykazał szkody pozostającej w związku przyczynowym z wypadkiem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 maja 2014r. przed godziną 14-tą w K., na Rondzie (...), doszło do kolizji drogowej, w trakcie której kierująca samochodem A. (...) nr rej (...) W. Z. uderzyła w tylne lewe drzwi samochodu, którym kierował powód J. C.. Uczestnicy kolizji nie zgłaszali żadnych obrażeń. Na miejsce nie wzywali karetki ani policji. Po spisaniu notatki, w której kierująca C. przyjęła odpowiedzialność za spowodowanie kolizji (z powodu nieustąpienia powodowi pierwszeństwa przejazdu), powód udał się samochodem do swojego miejsca zamieszkania w P.. Wieczorem powód zaczął odczuwać dolegliwości bólowe i około godz. 21 udał się do szpitala w P., gdzie po zbadaniu zapisano mu leki przeciwbólowe i wypisano do domu.

W okresie po wypadku powód w związku z odczuwanymi dolegliwościami kupował leki przeciwbólowe za 102,86 zł oraz leczył się u różnych lekarzy. Do placówek dojeżdżał samochodem. Przez około miesiąc nosił kołnierz ortopedyczny.

Powód zgłosił szkodę w pozwanym Towarzystwie (...) pismem z dnia 4 lipca 2014 r., które uznało swoją odpowiedzialność z tytułu OC sprawcy szkody. Pozwany przeprowadził postępowanie likwidacyjne, wypłacił pozwanemu odszkodowanie za uszkodzenie pojazdu, natomiast odmówił wypłaty zadośćuczynienia i dalszych roszczeń.

(notatka – k. 7, faktury – k. akta szkody, zeznania świadka W. Z. z dnia 17 marca 2017r. – nagranie – k. 198 zeznania powoda J. C. - k. 168v. – 169, dokumentacja medyczna)

W wyniku wypadku powód doznał urazu klatki piersiowej, który nie wymagał leczenia szpitalnego. Hospitalizacje powoda nie mają związku z wypadkiem a wynikały z zaostrzenia dolegliwości stenokardialnych. Powód w związku z wypadkiem odczuwał dolegliwości bólowe, które wymagały unieruchomienia tymczasowego w kołnierzu szyjnym. Powód mógł odczuwać dolegliwości przez okres około miesiąca. Wypadek nie spowodował u powoda trwałych następstw w zakresie narządów ruchu

(opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii L. G. z dnia 18.07.2017r. – k. 213)

Powód cierpi na chorobę zwyrodnieniową-dyskopatyczną kręgosłupa szyjnego. W 2004 r. przeszedł udar mózgu. W związku z wypadkiem nie doszło u powoda do stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w zakresie schorzeń neurologicznych. W wyniku wypadku powód doznał powierzchownych urazów klatki piersiowej, nie wymagających hospitalizacji. W trakcie wizyt w poradni neurologicznej powód skarżył się na dolegliwości bólowe kręgosłupa, które wymagały tymczasowego unieruchomienia w kołnierzu ortopedycznym

(opinia biegłego sądowego z zakresu neurologii z dnia 30 października 2017r. – k. 239-241)

W związku z wypadkiem nie doszło u powoda do następstw w postaci istotnego zakłócenia funkcji psychicznych. Mogły u niego wystąpić przejściowe zaburzenie snu i lęk o zdrowie. Powód posiada cechy chwiejności afektywnej i łagodnego

obniżenia funkcji poznawczych w wyniku organicznego uszkodzenia układu nerwowego po udarze mózgu z 2004r. – bez związku ze zdarzeniem komunikacyjnym z dnia 6.05. 2014 r.

(opinia biegłego sądowego z zakresu psychiatrii A. K. z dnia 29.01.2019r. – k. 334-336)

Na podstawie powyższych ustaleń Sąd zważył, co następuje :

Powództwo jest zasadne, jednakże w mniejszym zakresie niż wskazany w pozwie. Żądana suma zadośćuczynienia jest bowiem nadmierna do doznanej przez powoda krzywdy w związku z urazami będącymi następstwem wypadku.

Fakt ubezpieczenia w zakresie OC sprawcy wypadku w pozwanym Towarzystwie (...) nie był sporny.

Przebieg postępowania likwidacyjnego, po zgłoszeniu przez powoda szkody nie był również sporny i został udokumentowany w aktach szkody. Pozwany wypłacił powodowi odszkodowanie za uszkodzony samochód natomiast odmówił jakiegokolwiek zadośćuczynienia i odszkodowania w związku z leczeniem albowiem w jego ocenie nie doznał powód żadnych urazów a tym samym nie doznał żadnej krzywdy, za którą odpowiada pozwany.

Zważyć należy że stanowisko pozwanego co do braku trwałego uszczerbku na zdrowiu u powoda jest uzasadnione - takie bowiem wnioski wypływają z opinii wszystkich biegłych sądowych z zakresu traumatologii i narządów ruchu L. G., neurologii G. P. i psychiatrii A. K. . Jednakże twierdzenie pozwanego o braku jakichkolwiek urazów u powoda będących wynikiem wypadku a w konsekwencji o braku krzywdy, nie jest uzasadnione. Z opinii biegłego L. G. opinii neurologicznej G. P. wynika bowiem, iż powód doznał na skutek wypadku urazu w obrębie klatki piersiowej i kręgosłupa szyjnego co wywołało u niego dolegliwości bólowe i konieczność stosowania kołnierza ortopedycznego i leków przeciwbólowych przez okres około miesiąca czasu. Uraz powoda doznany wypadku sprowadzał się więc do stłuczenia skutkującego dolegliwościami bólowymi.

Słusznie natomiast zarzucił pozwany, iż powód nie doznał w wypadku żadnych poważniejszych obrażeń ciała i nie wystąpiły u niego trwałe skutki zdrowotne – co wprost znalazło potwierdzenie w opiniach biegłych.

Sąd ocenił opinie biegłych jako miarodajną podstawę do poczynienie ustaleń faktycznych. Treść opinii każdego z biegłych nie nasuwa wątpliwości. Opinie są jasne i zrozumiałe. Każdy z biegłych w pełni odpowiedział na postawione pytania w zakresie swojej specjalności. Opinie są przy tym zbieżne. Wynika z nich jasno, że powód cierpiał już przed wypadkiem na poważne schorzenia kardiologiczne a w 2004 r przeszedł udar mózgu.

Za stan zdrowia powoda nie mający związku z wypadkiem z dnia 6 maja 2014r., nie ponosi jednak odpowiedzialności pozwany.

Z przeprowadzonych dowód wynika zatem to, że poza stłuczeniami klatki piersiowej i dolegliwościami bólowymi w okolicy kręgosłupa szyjnego, brak jest podstaw w do przypisania odpowiedzialności za skutki wypadku pozwanemu. Zgodnie bowiem z art. 361 kc pozwany jako zobowiązany do naprawienia szkody odpowiada tylko za normalne następstwa wypadku .

Powód w chwili wypadku miał 64 lata (obecnie ma 68). Wypadek nie spowodował w życiu powoda istotnych zmian. Na żadne konkretne okoliczności w tym zakresie powód się nie powołał. Skutki wypadku miały charakter przemijający - trwały do miesiąca.

Zgodnie z art. 444 kc i art. 445 kc w razie uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Zadośćuczynienie ma charakter kompensacyjny, więc nie może być symboliczne ani także nadmierne w stosunku do doznanej krzywdy. Krzywda wynagradzana zadośćuczynieniem pieniężnym, uregulowanym w art. 445 kc jest szkodą niemajątkową, a podstawą do żądania wypłaty mogą być cierpienia zarówno fizyczne jak i psychiczne. Charakter takiej szkody z istoty rzeczy decyduje o jej niewymierności.

Odpowiedniość kwoty zadośćuczynienia ma służyć złagodzeniu doznanej krzywdy, a jednocześnie nie może być źródłem wzbogacenia /wyrok SN z 09.02.2000r. III CKN 582/98 – LEX nr 52776/. Z drugiej strony nie może stanowić zapłaty sumy symbolicznej, czy też określonej sztywnymi regulami tak jak w ustawie wypadkowej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość Określając wysokość zadośćuczynienia Sąd bierze pod uwagę wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy. Wysokość zadośćuczynienia musi także być utrzymane w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życia społeczeństwa

Oceniając okoliczności niniejszej sprawy należy wskazać, że krzywda powodów związana z doznanymi w wypadku urazami polegała głównie na dolegliwościach bólowych. Powód znacznie zatem „przecenił” swoją krzywdę. Urazy jakich doznał w wypadku choć niewątpliwie wiązały się z cierpieniem fizycznym spowodowanym bólem to jednak miały charakter krótkotrwały i przemijający. Nie wymagały one poza kołnierzem ortopedycznym i lekami specjalnego leczenia. Z medycznego punktu widzenia wypadek nie powinien obecnie wpływać na dalsze życie powoda. Zły stan zdrowia powoda wynika z innych schorzeń.

W tych warunkach w ocenie Sądu kwota zadośćuczynienia na poziomie 3.000,- zł uwzględnia wszystkie okoliczności i przesłanki wynikające z art. 445§1 kc dotyczące cierpienia odczuwanego przez powoda w związku z urazami doznanymi w wypadku.

Żądanie ponad powyższe kwoty jako niezasadne Sąd oddalił. Zasadne jest przy tym żądanie odsetek od zasądzonej sumy albowiem odpowiednią kwotą zadośćuczynienia pozwany powinien był wypłacić już po zgłoszeniu szkody a najpóźniej po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego. Dlatego o odsetkach orzeczono na podstawie art.481§1kc w zw. z art.14 ust.1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych ...(Dz.U. z 2003r. Nr 124, poz. 1152, ze zm.).

Za zasadne Sąd uznał roszczenia odszkodowawcze powoda w kwocie 327,14 zł. Częściowo znajduje ono oparcie w przedłożonych fakturach zakupu leków . W pozostałym zakresie - co do kosztów dojazdu do placówek medycznych Sąd uznał za zasadne roszczenie w kwocie 224,28 zł - na podstawie art. 322 kpc.

Koszty procesu sąd zniósł wzajemnie - na podstawie art. 100 kpc z uwagi na częściowe tylko uwzględnienie żądania oraz jego ocenny charakter a ustalenie należnej sumy zadośćuczynienia wymagało wiedzy specjalistycznej którą powód nie dysponuje. W konsekwencji Sąd nie obciążał stron kosztami sądowymi wyłożonymi porze Skarb Państwa oraz kosztów od których powód był zwolniony

Z/

1. (...)

2. (...),

3. (...)

S., (...)